

indført ved ændringen af saneringsloven i november 1980 og tidsfristen indførtes med henblik på at indvinde erfaringer til brug for den kommende byfornyelse.

Erfaringen viser, at udarbejdelse af forsøgssaneringer tager længere tid end beregnet, da der er tale om en nydannelse. Der er flere forsøgssaneringer under vejs og det må befrygtes, at disse planer må opgives, såfremt tidsfristen fastholdes. Det foreslås derfor, at forlænge fristen således, at et erfaringsgrundlag kunne være skabt i folketingsåret 1984-85, hvor byfornylesloven skal revideres. Det skal dog bemærkes, at byfornyleslovens § 93 også indeholder en forsøgsbestemmelse, som alene gælder indtil lovens revision, men det forekommer alligevel mest praktisk af hensyn til det igangværende arbejde med forsøgssaneringsplaner at forlænge fristen til udgangen af 1984.

Til nr. 12.

Tidsfristen foreslås indsat for at give boligstyrelsen tidsmæssig mulighed for at vurdere projekterne.

Til nr. 13.

Fra byfornyleslovens ikrafttræden 1. januar 1983 til saneringslovens ophævelse 31. december 1984 kan byfornylelse gennemføres, såvel efter saneringsloven, som efter byfornylesloven.

For kommunerne i hovedstadsområdet gælder ifølge byfornyleslovens § 68 den regel, at halvdel af de refusionsberettigede byfornylesudgifter, som skal afholdes endeligt af kommunen, fordeles mellem kommunerne i området efter reglerne i lov om individuel boligstøtte.

Saneringsloven har ikke nogen tilsvarende regel. Såfremt kommunerne i hovedstadsområdet af hensyn til udligningsordningen vælger at vedtage byfornylesbeslutninger i stedet for at fremme allerede forberedte saneringsplaner, kan det give et afbræk i saneringsvirksomheden. Hertil kommer, at den i byfornyleslovens § 68 indførte refusionsordning har til hensigt at tilgodese de kommuner, som har et stort behov for byfornylelse. Disse kommuner skal efter § 68 fremtidig deltage i udgifterne vedrørende de øvrige kommuners byfornylelse og det forekommer derfor rimeligt at indføre en udligningsordning, også efter saneringsloven vedrørende den periode, hvor begge love gælder.

Til nr. 14.

Efter § 34, stk. 3, kan boligministeren bemyndige kommunalbestyrelsen til at give tilsagn om ren-

tesikring til nedbringelse af udgifter i forbindelse med gennemførelse af arbejder som nævnt i § 52, stk. 1 og § 54 a. Hensigten med denne bestemmelse er at undgå dobbeltbehandling af påbudsarbejder og gårdrydninger.

Det er ikke udtrykkeligt nævnt i loven, at denne decentralisering også omfatter godkendelse af regnskaber for sådanne arbejder.

Boligministeriet har dog under hensyn til formålet med § 34, stk. 3, fortolket denne bestemmelse, således at også regnskabsgodkendelser kunne delegeres til kommunalbestyrelsen. Ændringsforslaget tilsigter at præcisere dette.

Til nr. 15 og 16.

Ændringerne er en konsekvens af ændringerne vedrørende genhusning.

Til nr. 17.

Ved en stigende sanerings- og byfornylesaktivitet vil der blive stillet større krav end hidtil til fremskaffelse af erstatningsboliger.

Byfornyleslovens kapitel IV om genhusning indeholder derfor på en lang række områder mere gunstige regler for de berørte. Der kan bl.a. peges på byfornyleslovens bestemmelser om genhusning ved boligudgiftsforhøjelser af en vis størrelsesorden, fortrinset til genhusning i samme eller i et tilstødende boligkvarter, fortrydelsesret (§ 38), midlertidig genhusning (§ 44) samt om godtgørelse til erhvervsdrivende (§ 37, § 40, stk. 2, § 47).

Blandt andet fordi byfornylesnævnene ikke har kompetence inden for saneringslovens område, vil der dog stadig være visse forskelle på de gennemførte regler i byfornylesloven og de nu foreslåede ændringer til saneringsloven. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne nedenfor til de enkelte bestemmelser.

Til § 55.

Bestemmelserne åbner mulighed for ejeren til at opsig en lejekontrakt med sædvanlig varsel, og ved opsigelse finder reglerne i lejeloven derfor anvendelse, dvs. at opsigelse, som ikke kan godkendes af lejeren, skal indbringes for boligretten. I byfornylesloven skal opsigelsen derimod indbringes for byfornylesnævnet.

Sædvanligt opsigelsesvarsel gælder, selv om der i henhold til lejekontrakten er aftalt længere tidsfrister, eller lejeaftalen er indgået for et bestemt tidsrum. Der angives den nærmere fremgangsmåde, der skal følges ved opsigelsen, tidsfrister i forhold til rømningen m.v. Det fastslås, at lejerne skal